

DECIZIE nr. 167 din 17 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 34](#), [art. 35](#) și [art. 36 din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, [art. 87](#) și [art. 91 din Legea nr. 161/2003](#) privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și [art. 25 alin. \(2\) din Legea nr. 176/2010](#) privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea [Legii nr. 144/2007](#) privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 418 din 12 iunie 2015**

Data intrării în vigoare **12-06-2015**

Augustin Zegrean	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskas Valentin Zoltan	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Simina Popescu	- magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor [art. 34](#), [art. 35](#) și [art. 36 din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, [art. 87](#) și [art. 91 din Legea nr. 161/2003](#) privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și [art. 25 alin. \(2\) din Legea nr. 176/2010](#) privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea [Legii nr. 144/2007](#) privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Irinel N. Georgescu în Dosarul nr. 16/46/2014 al Curții de Apel Pitești - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 621D/2014 al Curții Constituționale.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 10 martie 2015, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga, și în prezența autorului excepției de neconstituționalitate, asistat de avocat cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și a reprezentantului părții Agenția Națională de Integritate, cu delegație depusă la dosar și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în conformitate cu dispozițiile [art. 57](#) și [art. 58 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 17 martie 2015, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 12 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 16/46/2014, Curtea de Apel Pitești - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 34](#), [art. 35](#) și [art. 36 din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, [art. 87](#) și [art. 91 din Legea nr. 161/2003](#) privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și [art. 25 alin. \(2\) din Legea nr. 176/2010](#) privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea [Legii nr. 144/2007](#) privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative. Excepția a fost ridicată de Irinel N. Georgescu într-o cauză având ca obiect contestația formulată împotriva unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate privind existența stării de incompatibilitate.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile [art. 34](#), [art. 35](#) și [art. 36 din Legea nr. 47/1992](#) au o insuficientă reglementare și sunt neconstituționale în raport cu [art. 147 alin. \(4\)](#), [art. 15](#), [art. 16](#) și [art. 1 alin. \(4\) din Constituție](#), deoarece s-a permis "Agenției Naționale de Integritate, cu încălcarea normelor de competență generală, să facă, ulterior publicării în Monitorul Oficial al României nr. 732 din 9 decembrie 2013, un raport de evaluare, în care să se facă trimitere la un temei de drept cu privire la care Curtea Constituțională a dispus declanșarea de către Parlamentul României a procedurii de interpretare legală a acestei norme care a permis interpretări diferite atât la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, cât și la nivelul Senatului". Susținerea Agenției Naționale de Integritate că, urmare a [Deciziei Curții Constituționale nr. 460 din 13 noiembrie 2013](#), prevederile [art. 25 alin. \(2\) din Legea nr. 176/2010](#) rămân în vigoare, încalcă competența generală și separația puterilor în stat, egalitatea în fața legii și "echidistanța într-un dosar".

5. În același timp susține că prevederile [art. 25 din Legea nr. 176/2010](#) sunt neclare, contradictorii, deoarece alineatele sale cuprind norme care se contrazic între ele, pentru că, deși prevăd posibilitatea sancționării faptelor de

conflict de interese de natură administrativă și de incompatibilitate cu alte sancțiuni decât eliberarea din funcție, art. 25 alin. (2) din lege se referă la interdicția exercitării unei funcții timp de 3 ani, fără a se face diferențiere între tipul de sancțiune, și creează statute diferențiate din punctul de vedere al termenelor, atât de cercetare și evaluare, inclusiv al termenelor de prescripție, încălcând proporționalitatea dintre sancțiunile penale și cele administrative.

6. Totodată, autorul susține că dispozițiile [art. 25 din Legea nr. 176/2010](#) sunt neconstituționale, deoarece completează Legea fundamentală, cu încălcarea art. 150, art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (2) și art. 121 din Constituție. De asemenea susține insuficienta reglementare și contradictorialitatea dintre alineatele [art. 25 din Legea nr. 176/2010](#), pe de o parte, și [art. 91 din Legea nr. 161/2003](#), pe de altă parte. Din interpretarea [art. 25 alin. \(1\), \(3\) și \(4\)](#) rezultă faptul că [Legea nr. 176/2010](#) se completează cu prevederile [Legii nr. 53/2003](#) - Codul muncii și ale [Legii nr. 188/1999](#) privind Statutul funcționarilor publici, dar nu se menționează care din acestea primează în ceea ce privește termenele în care se pot face evaluări legate de abaterile disciplinare și în ce condiții operează interdicția ocupării aceleiași funcții. Se încalcă, de asemenea, principiul proporționalității dintre sancțiunile administrative și cele penale, din punctul de vedere al termenului de prescripție al sancționării, ca urmare a stabilirii răspunderii generate de incompatibilitate și conflictul de interese, dar și din punctul de vedere al duratei pedepselor complementare (interdicția ocupării aceleiași funcții).

7. Din cele de mai sus rezultă lipsa de coerență, insuficienta reglementare și coroborare dintre actele normative, dar și dintre răspunderea în domeniul penalului și răspunderea în domeniul administrativului, ceea ce creează confuzii și imprecizie de natură să afecteze dreptul la un proces echitabil și dreptul de apărare.

8. De asemenea, autorul susține neconstituționalitatea [art. 87](#) și [art. 91 din Legea nr. 161/2003](#), care se referă la aleșii locali, în raport cu prevederile art. 152 alin. (2) din Constituție, cu referire la Decizia Curții Constituționale nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009 și la faptul că pentru funcția de primar și de consilier local nu se prevăd prin Constituție incompatibilități, spre deosebire de alte funcții sau demnități publice prevăzute în Legea fundamentală. Deși funcția de primar este reglementată prin Constituție, unde nu s-a apreciat necesar a se stabili vreo incompatibilitate și, ulterior, o formă de încetare a mandatului înainte de termen, din acest motiv nu se pot stabili prin lege astfel de limitări. Or, [Legea nr. 161/2003](#) prevede în art. 87 și art. 91 incompatibilitățile pentru "aleșii locali", realizându-se astfel o completare a dispozițiilor constituționale.

9. Insuficienta reglementare a instituției incompatibilităților generează arbitrar și lipsă de previzibilitate. Nicio lege în vigoare nu definește propriu-zis instituția incompatibilității, ceea ce generează o incertitudine juridică, lipsă de claritate și de coerență în legislația aplicabilă și interpretări diferite.

10. În raport cu dispozițiile art. 121 alin. (1) din Constituție, prin care este reglementată funcția de primar, prevederile [Legii nr. 161/2003](#), care se referă la incompatibilități pentru primari și la modul de încetare a mandatului primarului, ca urmare a incompatibilității, trebuie fie anulate, conform art. 154 din Constituție, fie declarate ca neconstituționale, pentru că se completează dispozițiile art. 121 alin. (1) din Constituție, fără a fi prevăzută într-o lege de revizuire a Constituției posibilitatea încetării mandatului în caz de incompatibilitate. Cu alte cuvinte, prin [art. 91 din Legea nr. 161/2003](#) se reglementează o nouă modalitate de încetare a mandatului primarului, adăugându-se, din nou, la dispozițiile Constituției.

11. Curtea de Apel Pitești - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, neexistând elemente de natură a atrage declararea ca neconstituționale a prevederilor de lege criticate.

12. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. Avocatul Poporului consideră că dispozițiile [art. 87](#) și [art. 91 din Legea nr. 161/2003](#), precum și ale [art. 25 alin. \(2\) din Legea nr. 176/2010](#) sunt constituționale, iar excepția de neconstituționalitate a [art. 34](#), [art. 35](#) și [art. 36 din Legea nr. 47/1992](#) este inadmisibilă. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 87 și [art. 91 din Legea nr. 161/2003](#) și a [art. 25 alin. \(2\) din Legea nr. 176/2010](#) apreciază că incompatibilitățile stabilite prin dispozițiile legale criticate pentru cei care au calitatea stipulată în ipoteza normei legale reprezintă măsuri necesare pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, ce au ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice. Totodată, constată că, în deplin acord cu prevederile constituționale ale art. 16 alin. (3), potrivit cărora funcțiile și demnitățile publice pot fi ocupate în condițiile legii, încetarea mandatului intervine în temeiul legii, în situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile, în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. Invocă [deciziile Curții Constituționale nr. 1.076 din 14 iulie 2011](#), nr. 311 din 13 iunie 2013, nr. 396 din 1 octombrie 2013 și nr. 481 din 21 noiembrie 2013.

14. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorului excepției și ale reprezentatului părții Agenția Națională de Integritate, notele

scrise depuse la dosar de partea Agenția Națională de Integritate, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 34, art. 35 și [art. 36 din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, ale [art. 87 și art. 91 din Legea nr. 161/2003](#) privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, și ale [art. 25 alin. \(2\) din Legea nr. 176/2010](#) privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea [Legii nr. 144/2007](#) privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010.

Prevederile art. 34, art. 35 și [art. 36 din Legea nr. 47/1992](#) au următorul cuprins:

- Art. 34: "(1) Curtea Constituțională soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Cererea de soluționare a conflictului va menționa autoritățile publice aflate în conflict, textele legale asupra cărora poartă conflictul, prezentarea poziției părților și opinia autorului cererii.";

- Art. 35: "(1) Primind cererea, președintele Curții Constituționale o va comunica părților aflate în conflict, solicitându-le să își exprime, în scris, în termenul stabilit, punctul de vedere asupra conținutului conflictului și a eventualelor căi de soluționare a acestuia, și va desemna judecătorul-raportor.

(2) La data primirii ultimului punct de vedere, dar nu mai târziu de 20 de zile de la primirea cererii, președintele Curții Constituționale stabilește termenul pentru ședința de judecată și citează părțile implicate în conflict. Dezbaterea va avea loc la data stabilită de președintele Curții Constituționale chiar dacă vreuna dintre autoritățile publice implicate nu respectă termenul stabilit pentru prezentarea punctului de vedere.

(3) Dezbaterea are loc pe baza raportului prezentat de judecătorul-raportor, a cererii de sesizare, a punctelor de vedere prezentate potrivit alin. (1), a probelor administrate și a susținerilor părților.";

- Art. 36: "Decizia prin care se soluționează conflictul juridic de natură constituțională este definitivă și se comunică autorului sesizării, precum și părților aflate în conflict, înainte de publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I."

Prevederile [art. 87 și art. 91 din Legea nr. 161/2003](#) au următorul cuprins:

- Art. 87: (1) Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu:

a) funcția de consilier local;

b) funcția de prefect sau subprefect;

c) calitatea de funcționar public sau angajat cu contract individual de muncă, indiferent de durata acestuia;

d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național sau local, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice;

e) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociaților la o societate comercială;

f) funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național;

g) calitatea de comerciant persoană fizică;

h) calitatea de membru al unui grup de interes economic;

i) calitatea de deputat sau senator;

j) funcția de ministru, secretar de stat, subsecretar de stat sau o altă funcție asimilată acestora;

k) orice alte funcții publice sau activități remunerate, în țară sau în străinătate, cu excepția funcției de cadru didactic sau a funcțiilor în cadrul unor asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale.

(2) Primarii și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București nu pot deține, pe durata exercitării mandatului, funcția de consilier județean.

(3) Primarii și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar artistice.";

- Art. 91: "(1) Starea de incompatibilitate intervine numai după validarea mandatului, iar în cazul prevăzut la art. 88 alin. (2), după validarea celui de-al doilea mandat, respectiv după numirea sau angajarea alesului local, ulterior validării mandatului, într-o funcție incompatibilă cu cea de ales local.

(2) În cazul prevăzut la art. 89, incompatibilitatea cu calitatea de ales local intervine la data la care alesul local, soțul sau ruda de gradul I a acestuia devin acționari.

(3) Alesul local poate renunța la funcția deținută înainte de a fi numit sau ales în funcția care atrage starea de incompatibilitate sau în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. Alesul local care devine incompatibil prin aplicarea prevederilor prezentei secțiuni este obligat să demisioneze din una dintre funcțiile incompatibile în cel mult 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) În situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile în termenul prevăzut la alin. (3), prefectul va emite un ordin prin care constată încetarea de drept a mandatului de ales local la data împlinirii termenului de 15 zile sau, după caz, 60 de zile, la propunerea secretarului unității administrativ-teritoriale. Orice persoană poate sesiza secretarul unității administrativ-teritoriale.

(5) Ordinul emis de prefect potrivit alin. (4) poate fi atacat la instanța de contencios administrativ competentă.

(6) În cazul primarilor, prefectul va propune Guvernului stabilirea datei pentru alegerea unui nou primar, iar în cazul consilierilor locali și consilierilor județeni, se va proceda la validarea mandatului unui supleant, potrivit prevederilor [Legii nr. 70/1991](#) privind alegerile locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare."

Prevederile [art. 25 alin. \(2\) din Legea nr. 176/2010](#) au următorul cuprins: "Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate."

17. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) privind separația și echilibrul puterilor în cadrul democrației constituționale și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 37 alin. (2) privind dreptul de a fi ales, art. 121 privind autoritățile comunale și orașenești, art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale, art. 150-152 privind revizuirea Constituției și art. 153-156 privind dispoziții finale și tranzitorii.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 34](#), [art. 35](#) și [art. 36 din Legea nr. 47/1992](#), Curtea observă că aceasta a fost ridicată într-o cauză care are ca obiect o contestație formulată împotriva unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate privind existența stării de incompatibilitate. Prin urmare, prevederile legale referitoare la atribuția Curții Constituționale de soluționare a conflictelor juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice nu au legătură cu soluționarea cauzei. În aceste condiții, având în vedere dispozițiile [art. 29 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), potrivit cărora aceasta se pronunță asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești care au legătură cu soluționarea cauzei, Curtea constată că prevederile de lege criticate nu respectă această exigență, sens în care excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34, 35 și [art. 36 din Legea nr. 47/1992](#) urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

19. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 25 alin. \(2\) din Legea nr. 176/2010](#), Curtea reține că, prin [Decizia nr. 481 din 21 noiembrie 2013](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 4 februarie 2014, [Decizia nr. 483 din 21 noiembrie 2013](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 31 ianuarie 2014, [Decizia nr. 638 din 11 noiembrie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015, Curtea a statuat, în esență, că prevederile [art. 25 alin. \(2\) din Legea nr. 176/2010](#) instituie sancțiunea decăderii din dreptul persoanei eliberate sau destituite din funcție ca urmare a săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de lege sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor [Legii nr. 176/2010](#), o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Această interdicție de 3 ani privește funcțiile sau demnitățile publice prevăzute de [Legea nr. 176/2010](#), cu excepția celor electorale.

20. Curtea a mai reținut că, în contextul normativ de stabilire a unor interdicții în ceea ce privește funcțiile și demnitățile publice, prevederile [art. 25 alin. \(2\) teza a doua din Legea nr. 176/2010](#) instituie reguli specifice referitoare la ocuparea funcțiilor eligibile. Astfel, interdicția de a mai ocupa aceeași funcție eligibilă pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului reprezintă o sancțiune cu natură juridică distinctă, Curtea statuând că reglementarea supusă controlului de constituționalitate se integrează scopului legii - asigurarea integrității și

transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale, fără a încălca normele constituționale privind dreptul de a fi ales. Limitele prevăzute de art. 37 din Constituție cu privire la exercitarea dreptului de a fi ales se referă la vârsta minimă a prezumtivului candidat, la capacitatea acestuia de a-și exercita dreptul de vot în condițiile art. 36 din Constituție, la condițiile prevăzute de art. 16 alin. (3) din aceasta cu privire la ocuparea funcțiilor și demnităților publice, civile sau militare, în condițiile legii, de către persoane care au cetățenia română și domiciliul în țară, precum și la categoriile de persoane prevăzute la art. 40 alin. (3), care nu pot face parte din partide politice (judecătorii Curții Constituționale, avocații poporului, magistrații, membrii activi ai armatei, polițiștii și alte categorii de funcționari publici stabilite prin lege organică).

21. În aceste condiții, în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză, Curtea constată că soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea cu privire la prevederile [art. 25 alin. \(2\) teza întâi și a treia din Legea nr. 176/2010](#) și, prin urmare, excepția cu acest obiect urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

22. În același timp, Curtea reține că, prin [Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, soluționând excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 25 alin. \(2\) din Legea nr. 176/2010](#), prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) și art. 16 din Constituție, instanța de contencios constituțional a constatat că prevederile [art. 25 alin. \(2\) teza a doua din Legea nr. 176/2010](#) sunt constituționale în măsura în care sintagma "aceeași funcție" se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege.

23. Astfel, în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză în privința [art. 25 alin. \(2\) teza a doua din Legea nr. 176/2010](#), Curtea precizează că a reținut constituționalitatea textului criticat într-o anumită interpretare, ce rezultă direct din dispozitivul [Deciziei nr. 418 din 3 iulie 2014](#). În aceste condiții devin incidente dispozițiile [art. 29 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992](#), potrivit cărora "Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale". Rațiunea aplicării acestor dispoziții legale constă în faptul că, indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea Constituțională a hotărât în dispozitivul deciziei pronunțate în cadrul competenței prevăzute de art. 146 lit. d) din Constituție că numai o anumită interpretare este conformă cu Constituția, se menține prezumția de constituționalitate a textului în această interpretare, dar sunt excluse din cadrul constituțional toate celelalte interpretări posibile (a se vedea, în acest sens, [Decizia nr. 898 din 30 iunie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, și [Decizia nr. 13 din 16 ianuarie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 13 februarie 2014).

24. Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după momentul sesizării Curții Constituționale de către instanța judecătorească, Curtea constată că excepția [art. 25 alin. \(2\) teza a doua din Legea nr. 176/2010](#) urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

25. Referitor la critica de neconstituționalitate a [art. 87](#) și [art. 91 din Legea nr. 161/2003](#), Curtea observă că normele cuprinse în aceste texte de lege stabilesc incompatibilități pentru funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean, instituind astfel o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, în vedere exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice (a se vedea, în acest sens, [Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 28 aprilie 2011, și [Decizia nr. 309 din 5 iunie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 4 august 2014).

26. Totodată, Curtea reține că instituirea prin lege a unor incompatibilități pentru funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean nu încalcă dispozițiile constituționale privind autoritățile comunale și orașenești, care, prin art. 121 alin. (2), stabilesc că primarii și consiliile locale funcționează în condițiile legii. În același timp, potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, demnitățile și funcțiile publice se exercită în condițiile legii, astfel încât activitatea primarilor și viceprimarilor, precum și a președinților și vicepreședinților consiliilor județene, a consilierilor locali și a consilierilor județeni trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului de funcționare a acestora. Astfel, Curtea constată că susținerea autorului excepției, în sensul că prin stabilirea unor incompatibilități în cazul aleșilor locali, prevederile [art. 87](#) și [art. 91 din Legea nr. 161/2003](#) adaugă la art. 121 din Constituție, nu poate fi reținută.

27. De asemenea, Curtea constată că susținerile privind înțelegerea conținutului normelor juridice criticate prin corelare cu alte dispoziții legale vizează interpretarea și aplicarea legilor în cauza dedusă judecării. Curtea precizează că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate în cazul funcțiilor publice la care textele de lege criticate fac referire revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării contestației împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului de asigurare a imparțialității, protejare a interesului public și evitare a conflictului de interese.

28. În final, Curtea constată că, în raport cu criticile formulate, celelalte dispoziții constituționale invocate nu au nicio relevanță în soluționarea excepției de neconstituționalitate.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34, [art. 35 și 36 din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Irinel N. Georgescu în Dosarul nr. 16/46/2014 al Curții de Apel Pitești - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.
2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 25 alin. \(2\) teza a doua din Legea nr. 176/2010](#), excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.
3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești și constată că prevederile [art. 25 alin. \(2\) teza întâi și a treia din Legea nr. 176/2010](#) privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea [Legii nr. 144/2007](#) privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și ale art. 87 și [art. 91 din Legea nr. 161/2003](#) privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Simina Popescu
